

műnemén keresztül értelmezzük, akkor azon belül is bonyolult, több műfaji sajátosságot ötvöző – pl. természettudományos krimi – alkotással van dolgunk. Ha tekintetbe vesszük, hogy a műből filmadaptáció is készült, sőt a művet színre is vitték, akkor ez csak erősíti az intermedialitás elemzői perspektíva jogosságát.

A szöveg tematikus szintjén megjelennek technikai médiumok: a cselekmény korábbi magnófelvételek visszahallgatásán és kiértékelésén alapul, miközben végső soron az emberi hangot tároló archívum és az emberi emlékezet működésmódjai közötti szakadék áthidalására tett kísérletet mutatja be. Milyen archiválási technikával lehetséges-e, ha egyáltalán, az emberi érzelmeket és hangulatokat megőrizni és az emlékezés tárgyává tenni? Mennyiben lehet meghatározni „az emberit” a különböző archívumok működése felől?

Kárpáti Bernadett (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

Testreprezentációk Tompa Andrea *A hóhér háza* című regényében

Előadásomban Tompa Andrea első, 2010-ben megjelent regényében, *A hóhér házában* vizsgálom a test reprezentációit, és a testhez fűződő különféle diszpozíciókat, jelentéstartalmakat. A regény olvasható a középpontjában álló „lány” – ahogyan az elbeszélő némileg eltávolító gesztussal rendre utal rá – fokozatos öntudatra ébredésének és autonóm felnőtté válásának történeteként úgy mint családregényként, vagy akár Kolozsvár-regényként, hiszen az „alulnézetből” elbeszélte személyes történetek mentén egy plasztikusan ábrázolt várostabló is rajzolódik. Tompa Andrea prózaszemlélete azt mutatja, hogy olyan nézőpontot igyekszik megtalálni, amelyben láthatóvá válik, hogy maga az elbeszélő vagy fokalizátor karakterek is felelősek a történetekért, sőt, az elnyomó rendszer és a benne élők között kölcsönös függőségi viszony tételeződik. Az előadásban tehát azt vizsgálom, hogy ez a függőségi viszony hogyan áll összefüggésben a testtel – elsősorban persze az elbeszélés centrumában álló kamaszlány testével –, milyen reláció mutatkozik a hatalom, az intézményesített megfigyelő- és kontrolláló társadalmi praxisok és a személyes, sokszor testi-érzéki tapasztalat, illetve emlékezet között.

Rideg Béla (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

A traumatizált test Sofi Oksanen *Tisztogatás* és Polcz Elaine *Asszony a fronton* című regényében

A testek nemcsak hogy önmagukon túlmutató világokra engednek következtetni, de arra is rá kellett jönnöm, hogy ez az önnön határaikon való túlmutatás, ami egyszersemind a határok elmozdulása maga, a testek „mibenlétének” lényegi mozzanata.
(Judith Butler: *Jelentős testek*)

Előadásomban a címben közölt műveket elemzem a test szempontjából. A roncsolt, traumatizált test megjelenítése mindkét szöveg narratívájában fontos